

Ἀνάμεσα στους τάφους πού ἄνοιξε ἡ σφεῖρα τοῦ Ε.Α.Μ.

ΣΤ'.

Ἡ σφαγή τοῦ Κρίντα.

Σεινὸ καὶ ψυχωμένο παλιό-κράτι, εἶχε πάρει θεοὶ ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή στὰς Ἐθνικὰς ἐπάλξεις ὁ Βασ. Κρίντας.

Ὅσοι τὸν εἶχον γνωρίσει, τὸν ἐθαύμαζαν γιὰ τὸ θάρρος του καὶ τὴν μαχητικότητά του. Ἐξέχον μέλος τῆς Ἐθνικῆς ἀντιτάσεως Ζέρβα καὶ Παπαγιάννου καὶ διακεκριμένον στέλεχος τῆς Ἀγγλικῆς ἀποστολῆς τῶν βουνῶν, εἶχε προσέλθει ἐκ τῶν πρώτων σὲ τὸ Ἐθνικὸ προσκλητήριον. Γι' αὐτὸ καὶ ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή εἶχεν ἐπισύρει τὴν μὴνυν τῆς ταξικῆς παρατάξεως τοῦ κομμουνισμοῦ. Ἦτο δικηγόρος καὶ Γενικός Γραμματεὺς τοῦ Δήμου Ἀγρινίου καὶ καὶ προσιώγιζε εὐρὸ μέλλον. Ἐπεσον ἀπὸ δολοφονικὰ χέρια τὴν πρωῒαν τῆς Κυριακῆς 17 Σεπτεμβρίου 1943, τὰ ὅποια ὄπλισεν ἡ ἐν Ἀγρινίῳ ἐπιτροπὴ τοῦ Ε.Α.Μ.

Πρῶσηλαμένος μετὰ φανατισμοῦ εἰς τὸ καθῆκον του ὑπέδειξε καταπληκτικὴν πράγματι φιλοπονίαν καταστάς ὑπόδειγμα εὐσυνειδήτου δαλλήλου. Μὲ ἀνεπτυγμένα δὲ ξειραπεικῶς τὰ αἰσθήματα τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ τῆς ἀγάπης τοῦ πλησίον του, μεταχειρίζετο τὸ κύρος τῆς θεοσεῶς του καὶ τὴν ἴδιοστικὴν του ἐπιβολὴν, ὅπως κατὰ τὰ ἔτη ἔκεινα τῆς σκαβιάς, ἐξυμνηρηθῆν ἀφ' ἐνὸς μὲν τὴν ἔθνικὴν ἰσάν ἀφ' ἑτέρου τὰς ἀνάγκας καθ' ἑνὸς

ποῦ ὑπέφεραν ἐξ αἰτίας τῶν κατακτητῶν. Ἐσπευδε εἰς τὴν πρόσκλησιν κῆθε συμπολίτου, κῆθε Ἕλληνας, κῆθε ἀνθρωπίνης φωνῆς. Ἐφρόντιζεν ὑπὲρ θλῶν ὡς πραγματικὸς Ἕλληνας. Δὲν ἐξήτασε ποτὲ εἰς ποίαν παράτασιν ἀνήκειν ὁ αἰτῶν τὴν συνδρομὴν του. Ἀεικίνητος, κατέπιπε τὴν νύκτα ράκος ἀπὸ τὴν κούρασι νὰ τρέχη ὀλημερῆς διὰ τοὺς συμπατριώτας του. Πόσους ἀπὸ τὴν παράτασιν τῶν δολοφόνων του δὲν ἐξυτηρέτησε, πόσους δὲν ἔσωσε!!!

Ἦτο ἕνας ἀνθρώπος καταπληκτικῆς δραστηριότητος, ἦτο ἕνας Ἕλληνας μέχρι τοῦ τελευταίου μορίου τοῦ αἵματός του.

ΤΑ ΠΡΟΗΓΗΘΕΝΤΑ

ΤΗΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΣ

Μίαν πρωῒαν ὁ ἐξαφανισθεὶς ἤδη Β. Ράπτης συντάκτης τοῦ καθημερινοῦ δελτίου πληροφοριῶν τοῦ Ε.Α.Μ Ἀγρινίου, τοῦ σχετικῶς μὲ τὴν κίνησιν τῶν Ἰταλικῶν στρατευμάτων, τὸ ὅποιον ἐχορήγη ὁ τότε Δημάρχος κ. Μιλιτιάδης Τζάνης, τόσον πρὸς τὸν Ράπτην, ὡς ἐκπρόσωπον τοῦ Ε.Α.Μ, ὅσον καὶ πρὸς τὸν Ἄντων. Παπαγιάννου ὡς ἐκπρόσωπον τοῦ Ε.Δ.Ε.Σ. κατὰ τὴν εἰς τὸ Δημαρχεῖον προσελευσίν του ἀνεκοίνωσεν ὅτι κατὰ τοῦ Κρίντα εἶχον ληφθεῖ σοβαρὰ ἀποφάσεις ὑπὸ τῆς ὁργανώσεως, διό

τι ἠμπόδισε ἔλαγον νὰ δοθοῦν Ἰταλικά ὄπλα, τῶν καταρρευσάντων Ἰταλῶν σὲ Ε.Α.Μ καὶ ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐκκαθαρισθῆ τὴν θέσιν του, ἐνώπιον τῆς ὁργανώσεως. Τὴν ἴδιαν ἡμέραν παρουσιάζετο πρὸ τοῦ κρίντα ὁ ἤδη Νομάρχης Φωκίδας Β. Βασιλόπουλος, ὁ ὅποιος τοὺ ἀνεκοίνωσεν ὅτι ὁ Καθεστὸν Εὐθυμιάδης παρουσιασθεὶς εἰς τὴν Ἀγγλικὴ ἀποστολὴν τῶν βουνῶν παρουσία του, ἀνεκοίνωσεν εἰς τοὺς Ἀγγλους νὰ μὴ συνεργάζονται μὲ τὸν Κρίντα, διότι εἶχε καταδικασθεῖ ὑπὸ τῆς ὁργανώσεως εἰς θάνατον ὡς προδοτῆς!!!

Ὁ δήμαρχος ἐκάλεσε τὸν Κρίντα καὶ τοὺ ἀνεκοίνωσεν τὰ ἀνωτέρω καὶ τοῦ συνέστησε νὰ συναντήσῃ τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Ε.Α.Μ καὶ νὰ δώσῃ ἐξηγήσεις. Ὁ μακαρίτης Κρίντας διεμαρτυρήθη εἰς τὸν δήμαρχον καὶ εἶπεν ὅτι αὐτὸς ἠγόραζε πράγματι ἀπὸ τοὺς Ἰταλοὺς ὄπλα διὰ τὸν Ε.Δ.Ε.Σ. ἀλλὰ ὅτι ποτὲ δὲν ἠμπόδισε κανένα νὰ δώσῃ ὄπλα εἰς τὸ Ε.Α.Μ.

Ἐφυγε τότε πρὸς συνάντησιν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Ε.Α.Μ, τὴν ὅποιαν καὶ ἐπραγματοποίησε. Τὴν ἴδιαν ἑσπέραν ἐπακέφθη τὸν Δημάρχον εἰς τὸ Γραφεῖον του καὶ τοῦ ἀνεφερε τὰ τῆς συναντήσεως μὲ τὴν ἐπιτροπὴν. Τοῦ εἶπεν ὅτι εὐρήκει πρῶτον τὸν κτηνίατρον Δημητρόπουλον εἰς τὸν ὅποιον, ὡς φίλος του ἀνέφερε τὰς ἀπειλάς τοῦ Ε.Α.Μ καὶ μαζὺ του μετέβησαν εἰς τὸ Γραφεῖον Καραπαπά. Ὁ Καραπαπᾶς, πάντοτε κατὰ τὰς ἀφηγήσεις τοῦ Κρίντα, τοῦ εἶπεν ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ ἀποφασίσῃ αὐτὸς μετὰ τοῦ Δημητροπούλου καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ παρευρίσκονταί καὶ ἄλλα μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Ε.Α.Μ. Ἐστάλησαν τότε σύνδεσμοι πρὸς πρόσκλησιν καὶ ἄλλων καὶ ἐκεῖ μετὰ πάροδον ἀρκατῆς ὥρας παρευρέθησαν οἱ Καραπαπᾶς, Δη-

μητρόπουλος, Βαβογυῖδης, Ράπτης καὶ Πλ. Τζωρτζιόπουλος, ἐνώπιον τῶν ὁποίων ὁ Κρίντας ἔδωκεν ἐξηγήσεις, τὰς ὁποίας αὐτοὶ, κατὰ τὸ λέγειν τοῦ Κρίντα, ἐβεβαίωσαν ἐπαρκῶς καὶ τὸν ἐβεβαίωσαν περὶ ἀνακλήσεως τῆς ληψείσης εἰς βάρος του ἀποφάσεως καὶ ὅτι ἠδύνατο νὰ κυκλοφορῇ ἐλευθέρως χωρὶς νὰ φοβῆται τίποτε. Ἐτοὶ ὁ Κρίντας ἤρχισε νὰ κινῆται ἐλευθέρως, ὕστερα ἀπὸ τὰς διαβεβαιώσεις αὐτᾶς γιὰ νὰ πέσῃ ὕστερα ἀπὸ λίγας ἡμέρας στὴν ἀνέορα πού τοῦ εἶχαν στήσει.

ΠΩΣ ΕΓΕΝΕΤΟ

Ἡ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ

Τὴν πρωῒαν τῆς Κυριακῆς 17 Σεπτεμβρίου 1943 ὁ Κρίντας ἐκίνησε μὲ τὸν ἔσφορον τοῦ Νεκροταφείου Χριστοφ. Ζώτου διὰ τὴν ἐπισκεψίν τοῦ κοιμητοῦ τοῦ εἰς θέσιν Μπουζι, τέσσαρα χιλιάμ. ἔξωθι τοῦ Ἀγρινίου.

Ἐκεῖ κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν ἐνεδρεύοντες, εἰς τὸ καταθῖν τοῦ Νεκροταφείου γεφυριδιῶν, τὰ μέλη τῆς ὄπλα Νιούτσταγας, Χριστοφ. Ζαχειλάς, Ἰω. Κατσαβός καὶ Παπᾶς ἡ Ψαρῶς τοῦ ἐπετέθησαν διὰ μαχαίρων καὶ τὸν ἐκρεοῦργησαν κυριολεκτικῶς, παρὰ τὴν δοθείσαν ψευδῆ ὑποσχέσιν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Ε.Α.Μ.

Ἐτοὶ ἕνα εἶμα προσετέθη ἀκόμη εἰς τὰ πολλὰ, τὰ ὅποια ἔπρεσαν ὑπὸ τὰ ἄτιμα πλήματα τῆς ταξικῆς μαφίας που ἐκαπηλεύθη τὴν ἀνιτάσιν κατὰ τὸν αἰσχροτέρον καὶ ἐπονεϊδέστερον τρόπον.

Αὐτὰ εἶναι βγαλμένα ἀπὸ τὴν ἀνάκρισιν. Βραδύτερον θὰ δημοσιεύσωμεν ὀλόκληρον τὸ βούλευμα διὰ τὴν δολοφονίαν αὐτὴν καὶ τὴν ὑπέροχον πατριωτικὴν πρότασιν τοῦ εἰσαγγελέως κ. Παπαγιαννοπούλου, πού θὰ καταπλήξῃ μὲ τοὺς πατριωτικὸς παλμούς τῆς.

(Συνεχίζεται)